بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعرى ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پیژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو د ډرونډ په خورو ماره ننئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلې وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یاد شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمې تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظمې د صرف او د نحوې او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هم نشی کېدی ولې د دری ژبې یو متل دی چې وائي : ,, از ریزه چه میخیزه ،، نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درنا وی

، غلام حضرت سمیسار ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله ترا وسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانی او عنعنوي تعريف يې داسې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن، او قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د آزادو او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند د ښېګڼو انځور دی»، یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»
په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یو ې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په مرسته، نوره ورته وړاندې کړی ده، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.
همدا رنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع او ږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څو توکي ډېر ضروري دي:
۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، ۳: تخیل (شعریت)، ٤: ژوره ستاینه
دلته د شعر له پورتنیو یا د وشویو توکو سره له څېړنې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یوستنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کوو چي «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلي وبولي چي هغه دا دبي فنونو له مخي په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکي کار ول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ور کولای.

زموږ هغه شعر ته سبه. او «سبکلی» وايو چي خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعر چي نور وته دا ډول پيغام ونه لري ديو ځای په عقيده: «يوازي دا نه چي دبي پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکي زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړ.»

دا خبره سمه او رښتيني ده، دا سي شاعران هم وي چي د هغوی دبي پيغامه شعر و نو. جنازي د هغوی ترمړينې پخوا پوره ته شوي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پېغام مسله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولني له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سبد و نکو څخه ډېر لوړ دی.»

هوکې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یوځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس ژور اغېز (اثر) سښندي او بیایې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږ و نو ښې لګېږي او په لوستو نکي او اورېد و نکي هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ و لی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هینداره عموماً شکلي او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ننداویزې اویوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لارې هم ورپه ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پر مخ تګ، ښه لوری، سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړی په همدې ځای ختموو او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دویمه مجموعه «وژاړم که ونه خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیوملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت د ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
س. م. رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶٤ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې اسمانې دي

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکم و اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان ګویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق داسې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به اسانېږي
هغه کار چې لویه خدایه خومره گران دی

زه ستمگار د گناه ډوب په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قرآن دی
چې سنکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خیل خالق دی
چې په واړو انبیاوو کې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

ځو مره کران، ځو مره نازبين په پاک الله دی
په خاطر سچا پيدا چې دا جهان دی

که تورات، انجيل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سيمستگار کا مه وال کړي د غم گرداب کې
پيغمبر امام د مرسلانو پې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ځوړه زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل يې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظيم دي ټول ګلان کږ

کږ رقيب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدايه مه کړې عاشقانو ته ياران کږ

کړې وږځې کږې توري د ايران دي
ګنګه اوبنکی مې را دروي په ګرېوان کږ

يو راتګ د عزرائيل زما په ځان شي
چې راپورته کړې يو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پيدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په يو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پيدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقيق صورت اشعار ليکه ,سميسار ه،
شته جهان کښې هوی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که د خمکې په مخ چاپېر واړه جهان گرځه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که د نیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څوك باعث د گُل گُلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گُلشن دی

ختن
که بل ملك ته وایي سهوه کړې دې
هغه ملك د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جوړ نگړه
مخ یې توره شه نن سبا یې تری رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګریز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستی دې کفن دی

دا متل دی د نړۍ ورکړي کله کبر ی
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر نیکه یې موندنه ده هر دښمن بسته
هرې ستمې تسبیتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم څښن دی

دا نو مونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه را نه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زمونږ کار وه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق ساندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زاری، داسې ګفتن دی

تو زاغان د وطن وباسئ په نعره
دافغان خوا زادی او یا کښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق دا ستا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پکړی ی شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې خوږ پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکې سپیمستگر[2] دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنکه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیست رونګار زما دی
ستا د حسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا رونګار زما دی

چې مې کوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم انکار زما دی

خاتله نه یم چې په کوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت ښکار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سیني ربا غیچې شوم
هغه سُنبلې د نکه غاړه یار زما دی

که سیمینګار مې تخلص دی عربي کې
منځه ګړې په پښتو شُعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خوموریمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ماځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې بهر خوند ونه اومزې شته ؤ
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګرېزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړې
پرېږدې نور کار ونه په مړ ا گران بچو
گرم کړې جهاد په مڅا ای دلوی افغان بچو

سترگې خنکه پورته کړم دنیا او دنیاوالو ته
لوېږي دحیا نه مې په ځمکه د اچشما ن بچو
گرم کړې جهاد په مڅا ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړې شهتنارته هسې رنگه دابیان بچو
گرم کړې جهاد په مڅا ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پیدا، زه گدائي کړم
د خوبانو شو بستر کوسودائي کړم

چې ملت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه به په استغنا رکې سبائي کړم

که زه وسېئم خپل یار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې زندی څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوندکې سدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اګانۍ کړم

دا قانون دی چې غوټۍ دا اومید په سترګو ګوری
ستا د مخ شعلو ته خنکه بیناۍ کړم

انتظار ما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو ستاۍ کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه ستا رهم په دې شغل آشناۍ کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښایسته ښکلې ښکاریږي د ګلونو سره
زلفانې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

ماتری غاړه په قدرت د هغه چا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفانې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې هغه د تورو سترګو جادوګرو وګړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شعرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړ کې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیر ونو سره
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دي زیب که په سپین مَخ د شنو خالونو سره

د کامه وال شیمشار ستلام ته یو ځل لاس پورته کړه
سودا می نشته دجنت او د ورخونو سره
زلفان دي زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لېونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترینه
راغلۀ خدایه په مونږ څه نکه وختو

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو انسانانو یو مسکن دی

دا هلوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږه ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو موږ دین یو موږ مذهب یو موږ اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی پکې شل دي حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې و شي دښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږه وا یو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دافغانانو دې آزاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کړه بار زموږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اوا ره شی

پاک قانون زموږ په کړه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پرنه کړي

زه ستمګار یم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر ونو په سوچونو لیونی شوم
لیونتوب خوځه یې علاوندی خندنی شوم

که مي عُمر د ځلوېښت. پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې او س لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم سپلانی شوم

تنګ را تنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښود وکې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم ښاري وهم چي حق شناس يم
حقیقت کي د دې نوم نه سپېڅلی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کي
نه لغمان او پغمان چي بولان شوم

زه سیمسار[۱۲] منکر کېدی د ګناه نه شم
مبتوعث نه کنار ګار نه سېزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زيب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تېرلي دي په لفانو دې
داغزل دي مېنې کسه د مېنې اداګانې دي
ګراني دي محبوبو بې په ما ګراني دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږه ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او د احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پورته شوي ازادۍ دپاره
سرونه ټول نذر کړي دخوښۍ دپاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

ستا په اغيار وملحدانو سرو روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

نه يو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ به ستوره په قلم هسي جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غيرت زموږ ايمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګیز، او نه انګریز او بل ایستاده دی
وخت خوبه واخلي خو ده فتحه د افغانستان وطنه!
زمونږ. ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کیږد ونکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني ستیم کتلی دا اقبال دی زمونږ
شي به مخ توري امریکا او هم روستان وطنه!
زمونږ. ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

وای ستمګار چې شوی انا آد بیا به قدم کیږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کیږدم
ای دادي او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو يو ځو ورځې ژوندون
هغه هم شول هوسۍ په تېر وتون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

يو بې غم به په انسان کې پيدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې يو په يون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه دی
هسې وايه چې حيوان دی په مضمون

څه کرمې او څه يخنۍ او څه نيستي شوه
عمر وار ه شولو تېر په ېو جنون

کله جوړ کله ناجوړ لې هسې بويه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پساتې د رباسندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحُم!

دزړګي صبر مې نه شي برابر درحُم
که په پښو مې ښخوك وهي زه به په سر درحُم

ګلی کوره را ته داوړ غوندې شو
ګلابي رنګ مې تک تور غوندې شو
توکل زما په خدای چې یوچکر درحُم
دزړګي صبر مې نه شي برابر درحُم

رنګ مې زیړ لکه زعفران شومه زه
بې لتانه په جهان کې سرګردان شومه
سوځیدلی یم په اور سوی ځیګر درحُم
دزړګي صبر مي نه شي برابر درحُم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې د خپل وصال کېده
یوه نښه مې په زړه د خپل جمال کېده
لاس وېښې مې دي ستا ملي په بحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفیق شي اشنا
چې شعر و شاعري کې ښه دقیق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو وروڼو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرس په نېشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه موشو په پوپروکې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک د ښکو نه چار تُخم کړې تیار
چې ږوغ ځان کړي لیونۍ وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدا یې ته وکړې پښتون سره مدت

ځوک په شرابو نشه هسې پراته دي
چې یو شئ ورته نظر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې کل و بل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې ښولو نصواریان کوي نصوار
ځوک قوتورکې لګوي غمي په شمار

څه حصّه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګُذران

پاتې شوي جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوي زما او ستا په مال

د چا پښوکې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په ټبره کې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ يم
روغ او جوړ يم خو پيسو پسې پتنګ يم

په آخره کې چې دوی شي ليونيان
زيارتونو کې پراته وي موظړان

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربيه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې يو نه شو
د دنيا په هيڅ خوړو به ماړه نه شو

لږ سر ونه خپل ګريوان کې ور دننه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د سباوون کړئ

نفساني خواهشات پريږدئ وطن ياد کړئ
د ايمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال زمـونږ ه حق دی
دغه نوم د هـر افغان څخوله کې سبق دی

نه سیمښتان کامـه وال وایم لاس يې څټ کړئ
سبه د وا دان ادی دلوی نخـست کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي د اشنا خبرې
ما ته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خوار دی په دې اوړې سوځيدلی خوشحال
زما په ژوندکې دي د رحمان دلربا خبرې

خبرې ډېرې خوږې زړه زما[1] خبرې غواړي
هغه څونږي. خوږې خبرې يار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته يو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله يار د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې بانډې
خبرې ستا شوې نغما يار د غُنچا خبرې

د کامه وال سيمسګار[2] زړو څه بدل بدلي شي
که په جهان کې شي په شمار[1] لس او اتيا[2] خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېډګ

ستا په سینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګی سیب دی
ببر سر څیرې کړ پیوان دغه مې حال دی

که دې نوم د یاقوتې لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او دوه ويلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې دد واړو به د احال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ماته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه شيمېتګار به د رته فرش ستر ګې به لار کړم
که راتګ دې يو ديدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خوګيلوته دی
سور سالو په سرو لاسو نيولی مې زلمو ته دی

پاڅئ ورورنو یا څئ چې غزا ته ځو
هغه دوطن ننګلی هوا ته ځو
سره لاسونه ، لتور پېکی مې سوال دی پرګنو ته دی

پېغلې جمعه شوې دجهاد په نوم
خپلو ځلمو ورورنو دامداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سردروته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیارو اوازغلی کړم
یا به ستوراوبل دخاوره وځلی کړم
بله خوځوک نه یم شان شوکت مي ملالو ته ندی

ستوري سترګی سره لبان به څمه دخوښی سره
ښه ښتوپکښ مې خوښ دی چلولو کي جلتی سره
څه چي څو ستیمګان غوږ مي ستا دغه مصره وته دی
سور سالو په سرولاسونیولی مي زلموته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ورپسې چاپېر کړم دوستان نښته

یو د بله په رندۍ او حیا لاړې کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره ټینګ او کله جګ شي
دغه کار دی د تاله هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کښې چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نشته

که دوستي که یارانه خو چل او ولاړی
دانقصان زما او ستا د زمان نشته

د شیمشار اشعار که داوري پند به واخلی
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات بيارنه وې
زېبو زينت ، په لباس هسې سينګارنه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې ؟
دا د ومره زيات وانيه پرسېږې ولې ؟
داشوه معلومه چې حرامونه اتکارنه وې
زېبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوشحالي شوې د بل غم نلرې
په زړه څه رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلي وې چې اختيار نه وې
زېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړمه برخه دومره کلانکارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نګر وې هسې سور لکه انارنه وي
زېبو زینت په لباس، هسې سینګار نه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږي اشنا

خوښه دې خپله په ګفتار چې د شیمتګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګار نه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

وه یې کتل ماته په خوږو سترګو
مینه مې په زړه کې مینه مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ د زړګوړی
روح، قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ناز و ادا کړي کرشمې
ژان د محبت ګڼي ښه ګل چینه ده
څنګه ښه ښکار بڼي چې حسینه ده

لاړو د ګوګل نه د سیمګار نه ګې
وړی هغه چا چې نان نیسنه ده
څنګه ښه ښکار بڼي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه بړسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که څان اوچتول غواړې
دوه بړسونه جب ته کړه که څان د نوکر ول غواړې

وا به خلق ماشوم په لاس د دوه ورته بسکټ وا خله
بنې مېنګلې جامې ورله، يو ورته واسکټ وا خله
زه خو سبه پو هېږم*: د جناب خوشحالول غواړې
دوه بړسونه جيب ته کړه که څان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کوي
سبه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اپيل کوي
دم په دم پالش کوه که يار د څان کول غواړې
دوه بړسونه جيب ته کړه که څان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روز کار په تا
هر قدر ریبیي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه بر سونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دي خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې کیله څله ده
ور به مشم ستم‌گار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه بر سونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مې ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدائي دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا ستر ګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیا ده شم بې فکره
د ستمګار ګوتې ټوټه - ټوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم دا شنا سترګې
نښتم پرې لیدلې دا شنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیږم
زه په هسې ژوند خدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفاسترګې
نښتم پرې لیدلې دا شنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتم پرې لیدلې دا شنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
يو څخه او چيته د دې عنبر ګو شي
د دوو سترګې د دوه سترګو دواسترګې
نشته پرې ليدلی د بل چا سترګې

برخه د سيمګسار د ه کامه وال چې ده
ځوندې په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د څنګه کې را ښکاره کړه سيحالسترګې
نشته پرې ليدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال وځواب

وا وره جلۍ وا وره زه دې حُسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ځ : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنال نه یې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س: زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
خومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ترونډون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل اوسره لبان لرم
مینه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا سنه کړمه
سوزې مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمدستې روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تاشیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا زمه محبوبې ستا دعا ته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د ښمن بڼه کوزار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تا نه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

ځ: که راد ې وږه کلان دا نادی زما د پا ره
بیا به دې مېلمه کړمه زما د مینې یا ره
در به د سورکو ښو نله و سر ونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې را یاد شي کا مه وال ستمګا ر
هغه یو غریب سنګر سوای وال ستمګا ر
ټوله شاعري قلم کاغذ به نذ رانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشي بیدا رته
څه بړ لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بړ پېچو مې دې په محکې کوزاو پاس شته
دشیطان د وسوسونه شوی بېزار ته

چې جواب د دیو کو هوال کولی نه شي
بیا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختیار دی که ښه بد کړې
هلته هیڅ نه شي کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقیقت خپله ښکاره به کړي په جارته

یو نښزه کښې وي دلمر وړانګې رانښکته
دکوم بد و به خزنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله راشي
که ولي وي که بد او که فنکارته

زه شېهسګار څو ګناکاریم لویه خدایه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې دافغان او مسلمان دی
لااله الا الله دا نمونه ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي نمی لکه لمر چې په اسمان دی
لااله الا الله دا نمونه ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې دغیرت یمه
زه هغه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان دسربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لااله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی‌پت» او دغزا کړې
داللو- للو په ځای یې ماته سبنې صفا کړې
تورن. که تو پک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰه الا الله دا نن مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشېر او کامه وال سره
دا خوبه ار نو ده د غریب سنګر سر کوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا زادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهٔ الا الله دا نن مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظار

ستړې انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دې لاره کې
ګل وه ما ته خار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر سیمستان شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړي د خپل نیکه مسکن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آتڼګان لرم
راولي سپرلی به زمونږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دانا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن کښي تري سلګي بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګي د ځنکدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سربي په تلی کي ته شاهد د شواهدو شي
وګوری ستمګار د ازا دی هڅه انت کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن دګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

چې عاشقان شي محشوقو نه جدا
ژوندون د دوا ړو په خفګان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور راته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان ښکاري

که مري خو مړشه انا دی په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان ښکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان ښکاري

مرګ خو بهتر د غلامی څخه دی
شرمنده سپک یکی انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هیواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ښائسته پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

وائي ستمګار کامه واک چې زړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړې خدای څو مره عزت دی پخپل شان شهید!
دخپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر - شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخر زمان کړم

په مذهب دی د «نعمان» کړم افتخار دی
ډیر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري ويا
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مي د وطن سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوړي چار د خیل قام ځني شه
شاعري جوړه مي کلام ځني شه

د هر د ښمن ګکړی خاوري د دهن سره کـه
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره کـه

پښتول افغانان کړي لکه وروړ پښتانه
سبه خوږ بدلی د ګلونو پښتانه

ښه مجهني په جهان کي د هر فن سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بېرغ او چته په نړۍ کې د ا تنګان غواړم

عمل ملګري مې خاونده د دهن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

یمه شېټګار بیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا

د ازادۍ نفس ملګرې ځنګدن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دا منم چې دې د حُسن باغ سسوړی
هر شاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستا د حُسن باغ وبڼ کې
یو لحظه دې جدایي ماته تنور دی

چې ستا سترګې مې په سترګو کې راشي
هغه ورځ مې ژوند پښاني د منصوړ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به واړه تېر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمسا[۲] چې دبل صداقت غواړې
دغه شعر خوتاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نزاکت د گلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په کلو کلونو
شپې شولې تېرې د غمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه ډېر واړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سر پرې کېده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار بارې سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې تېر يې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وينې هر زړيا ته احترام دی

چې مطلب يې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
دغه قام خو په زړي کښې بس يو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته پښېله کټ کې
هغه دم لوېد لی بویه مات یې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشارېږي په نره کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کی د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړي
لاس نیولی مي خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې د عسلو په پیالو کې
چې ښیا دي په دروا غو کې تمام دی

یوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سراب و رک یې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادي او کامیابي کړه نصیب برخه
په سر توري مې را وړي دا پیغام دی

زه شیدا یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه کلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه !

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د څنګه مې جُناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې او ښکي پېچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالی او ارام غواړي
که د او سبکي مې سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالی حسن او ناز دی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمیسګاره! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مينه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی يم
سر به صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پرا واګیر نه يم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسير نه يم
مينې د وطن کې يو مقام ته رسېدلی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سېزلی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دې غم کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هرطرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو که بد لی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهي کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هردم راته ژړیږي
دستر ګو او ښکي مې بهیږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ږ جوړ شمه
یا مې دنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ږ جوړ شمه

نادانه زړه که صبر و م کله صبر یږي
دستر ګو او ښکي مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټل دې ماته یو دوا ده
ما په فالی لیدلی فال دی
زما یه دې باندې رضا ده
ما په فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یو الته خپله پوهیږي
د سترګو او ښکی مې بهیږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلیږي
د سترګو اوښکې مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالنده ړکړو اخنتیا رستان دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

حسن د دنیا کې شته دی، خو هسې حسن نه دئ
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې زیبا دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

سترګې نرګس ګلګونه په قلم جوړې چې دي
کتړ هغو سترګو ته طاقت د رڼا دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یې په نظم و سر یمه
بیرې کښېنول دي ما ته زمانې وارې یې
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دې

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دې
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د ذړه کي سر له تيارسي و لاړه يمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادي

زما لا ليه څه جهاد کړه
وطن زموږ ځپله آزاد کړه
په خليل الله دي باعتماد کړه
وا ړه دښمن دي خدای برباد کړه

ته په مورچل کي زه ولاړه په زاري
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادي

مو دي په دښمن کي باندي کړه بوره
ورته ښکاره کړه ځپله توره
مينه دي ماته ده منظوره
دښمن ويستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک رې د سیالۍ
جهاد له څې هغه محاز له څې دازا رې

زه به راستا یم انتظار
تیوسې به وکړم رښتینګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځانونه به کړم ستا رغاړې هار

د کامیابۍ اواز د ې راشه په تا ر ې
جهاد له څې، هغه محاز له څې دازادې
د زړه کې سرته تیار سې ولاړ یم
جهاد له څې هغه محاز له څې دازادې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شول او تېرېږي تجربه شي
د دنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختیو او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه شیوو ته قانع کیږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوبږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سړی کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

مټکي په یوالته شه په خو دي کې
جهان واړه پرې خرخېږي تېر به شي

وخت تابع کړه د خپل ځان مذهب مشه
پس د هر شي سبا کېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مد و جزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داثر به قلم زما

مینه زما نړه کې مینه مینه د وطن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را څخه هر کسه
خوله کې مې سبق سبق نوم دڅپل ګلشن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هرڅه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دې هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کېږي چې بهار هغه مسکن مې کې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه ، وژنه ، لوټه-تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه ورځ به شي راخلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به ګوتې مروړې وخت به تېر وي
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور و تنګه کړې
دا دنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مري نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېر بېږی اعتبار چا لره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ بیا واز شی
ته به پاتې شې خوله وازا سمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسونو
شه ترفان دارادې له یوه درنګه

د سیمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نور لشه سون یدن ازده کړه پښکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پښتنګانو

هغه مینه ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وي چې د ښورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

د غه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم اوڅه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه!
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړي!
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول

راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
زما به کله دغه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اورول دي
د زړه بر جونه زلزله کې راایسارشول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان دازادی

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

نه غلا مې پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اورېدلی دی دارنګې کلام کله
ژوند دی په دنیا کې قدردان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

زه یمه افغان چې مسلمان یمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان یمه
تاریخ مې شهادت په امتحان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

ورک دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانو شي د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان نازادۍ

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس کړه شاعران د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه دي؟

چې لاسونه دې زما په وينو سره دي
بې وقوفه راته بيا وايې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
دا ويل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان يم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات يې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ستينه بنورا کړې او غرغونه
دا په زړونو کې لړلي دا خواږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومې
چې څه غواړې سبه پرهېږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږې چې کوڼ باروې
داویل د پښتو خوانو څو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

گل گلاب ته

گل گلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په گلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مگر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ماته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار یې ته د زخمي زړه د خفه مه شي
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وستا ته نه یم
ولې ماسره په دې سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې ښتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې تا انسانه سره روښانه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامانه منو

دغه وطن دښنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نشم
په ټیټو سترګو نړیوال وته کتلی نشم
سر پسیلی شه د اغیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ و کښو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجګاهڅه یوکښه سروونه ننذرانه د وطن
بیا یه هرلوري لوستل کیږي ترانه دوطن
پیغلې به وایي یه مسروکې چې بل څوان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

شیمیګانو ولیکه مسرۍ په وینو سرې و لیکه!
داتفاق او اتحاد سنا یسته ناری ولیکه!
دځان ځانۍ سیلا به مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپېتی مې پر وت په سر د غـــردی
ما څوک کړی په هېلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم څمکه لاندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسوئ په زړ بدل کړي
دامتل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه توښه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما په دې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانته
نیک عمل در ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه ستمګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څـــلـــه؟
د سترګو توره څورو دې مې څله؟

د جبین خال دې ګانه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څـــلـــه؟

یو ځلې ماته مسکا غوندې ښـــه
ګرانه په هجر سوځوې مې څـلـه؟
د سترګو توره څوروې مې څـلـه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه پرنګوې مې ځله؟
د ستر ګو توره حُوروې مې ځله؟

د ستمګار سرو مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ولې مې ځله؟
د سترګو توره حُوروې مې ځله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تیغ قلم قلم که
چې د ستړګو نه عدت یې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رپیږي
دا رفتار یې د کوم ځای ځنې رقم که

ډا دا او ناز خو نشته سبا پېروکې
سپین سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بیا به وایې مخلوق چې دا یې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران بې حفتونه دم په دم کـه

که کړم وقفه شاعري دیار صفت ته
بیا به واړه فشار ونه سنه محکـم کـه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضرنه شي
دانخمي زړګی به څوک زما ملهم که

د وکیل ستمګار د زړه ارامه را شه
ستارانګ ته دې خدای پټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه نن ما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې ځکه خوښه دا شنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنګې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا دستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاڅېدل
سنه دي

مینه محبت کښې د اشنا نه څاڅېدل سنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګری که
نیت د ابراهیم حلالېدل د اسماعیل سنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ر ونهي د واړه په خپل ځان باندی تطبيق کړه
اک واړه اسمونه يا د ول د پاک جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ن عيش عشرت
ن په دغه کار د هر کار نه کړ بدل سه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

بله ای ستمګاره ! څه تو سبه کړه د بازار ځنې
نه کړ و نه در ته دلته ژړيدل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان یې جوړ کړې دې په ائینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړې
رفتار دې زړه کړې په مزل که
عاشقۍ ستي په تورو دې بل که

د سبا پیغله په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

تا زه لاړ ده الرې بیان
ودرته ولاړیم په انتظار .
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب د بې په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو
سترګې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ستمګار ورله په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبره خولې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

د یار په یاد کې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سوداکړمه جنون مته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې پـه مــا
هرلحظـه کېنې پـه خفگان غونډې سشم
میـنـه د یار کېنې سرگـردان غونډې شم

سېمـسـګار دې ځار د دوه چشمانو نه شـه
لکـه د سپنډ درنه بېریان غونډې سشم
میـنـه د یار کېنې سـرگـردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یار ته کاته مې په لمبه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زړه راز و نه څه تازه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځایه نه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غوندې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غوندې شو
په یو وصال به یې تاڼه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستانه وطنه!

زما ځیګر زما ښکلي زما ایمانه وطنه!
دسترګو تور د زړګي سرافغانستانه وطنه!

ستا د ری لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سردرونه قربان
ماته بې حده لې ته ګران یې د ځانه وطنه!
د سترګو تور د زړګي سرافغانستانه وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانا دی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سروګلونو ګلستان وطنه!
دستر ګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېر بېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دستر ګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاوري مې رانجه کړې د ښمان لحه!
دستر ګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضا وي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

ښل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدي بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مي پکار ندي
په خپل فضل او کرم دي شرافت را

په نیمګړی سوال مي خوله میڅ وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف دیوال وي نور څه نه وي
ما ستمګار ته یکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر دانې راشه!
غوټې د ګلو مهربانې راشه!

ستا په یا دون کې لېونې غونډې شوم
د ځانه زیاتې په ما ګرانې راشه!
غوټې د ګلو مهربانې راشه!

د خیال په تال کې تصور غرېږوم
ناز و ادا کې قهرمانې راشه!
غوټې د ګلو مهربانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غونچې د ګلو قدر دانې راشه!

داغلې زړه که د ستمګار و ګوري
لړزېږي په خوا ګلي خندانې راشه!
غونچې د ګلو قدر دانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به موږ ته پرې ګورګورې سنډو لې
هغه ځوی شو په ګړی سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
مومن ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي به بېرته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وې دا مې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګورم یوه دانه څڅکه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګار یم
د نړۍ په بازار ګډېږو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبيبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته يو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمانو څه اثر غوندې دی

طبيبه! ماته د علاج په امید راځې نه شي
زما مرض د محبت هسې اَبتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حيران
تش يو کتل د دوه چشمانو د کوثر غوندې دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې دغه کار د يو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي وڼکې محبت زېږوي
عجيبه باب دی چې رنګينه سراسر غونډې دی
زما په زړه د غمازانو خبه اثر غونډ کې دی

که زه ستمګار يم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راوړه ديدن په څمکدن چې حال بتر غونډې دی
زما په زړه د غمازانو خبه اثر غونډې دی
هره ګړۍ د ټوندون ماته يو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کلاس چې اوړي دکرمه گل ته خار ننما شي
گل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکوطا ئفې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونوکې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مــــدعــاشی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید دد ې نه دو فــــاشي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ مرګ لــه
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درګې ستا دُعــــاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لمن پېدو ښکاري
داجونګړه مې دخيال په رنګېد و ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
دفاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکاري
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
ذدې دهر د لانجو څنې ون ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاري
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی سلامت یمه نه
لویه خدایه! تا ته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د ښیښه ګر ساټه په خوشبختی کار ري
دا جونګړه مې د خیال په رنګ د ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ ماليار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي څنګه به شي ؟

د بې روعدو دې لېوني کړمه ښور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دي ځار
باقي حيات که مي بهار شي، خنګه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي، خنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دي ګلزار شي خنګه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که وړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي خنګه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګریوان

یا خیرې ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ د نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندې باور لرم
نه خو سره سپین او نیا زهور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشومانو سره وي
یا به یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

داد سیمستار برخه مقرره د ازل نه شوه
مینه پتوله مینه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وي
یا به یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندپو ری تیر شوی دی
دا زړګی مې د ګـو ګل ځنې وتلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مه کوی
کم و زیات را ته په مینه د جانا نه مه کوئ
ټول بدن مې د اشنا مینې سېزلی دی
دا زړګی مې د ګو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ما ته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم چنجل حیات را نه ګیا ښکاری
ماد زړه په سر د غم غشی خوړلی دی
دا زړګی مې د ګو ګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل او سکوکې مرندلی زی
دا زړ گی مې دگو گل ځنې وتلی دی

د ستمگر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې دځانه لاس وینځلی دی
دا زړ گی مې دگو گل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا

ژاړي ژړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لیدلي وه د وه ستړګو ژړه خوشاله پرې دوار شو
بارانِ د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زر تسله ورکړې خپل ژړګي ته عبث خیالږي
د وه ژړو نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې رآګېر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمتار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې دستر ګو نه شرمېږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا ګوړ

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح داخستو په خاطر
ژوندون ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتنو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د اَفغان
تاریخ شاهد په کتابو نو سندو نه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له درومي
دېر دغوني « او د ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره ! تېر به اَفغانان د خپل سر و ځني شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمِیدَونَهٔ

څه چې اشنا وايي هغه کول سنه شي
بېرته اُمید وار مې امید ونه شي

پېږوه موسکا خندا مې ژړه خوشاله کړې
تېره شېبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

هغوله سوما راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې هغه کول سوچ شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله ځان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکه مې جنون او هڅه غرو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و منه شي

ژوند شو د سېمېستار دهوسې او مېړتون قصه
ودې مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانه

چې درکړي خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په پرستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې ښه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وي نه خلاصېږي
دومره وايم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سيمسار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پېسو
لوی واړه ټول سرگردان شو د پېسو

پېسې کېنه، پېسې پاڅه بل څه نشته
نوم يې څومره قدردان شو د پېسو

ورور د ورور ه پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله ده نوڼ سوران سو د پېسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه يو کاروان شو د پېسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره ځوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ورکې دی
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پیسو

چې «الف» او بې به هم لوستلي نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیسو

په سیمګار چې اعتراض څوک لری نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوځه خوږلی نه دي
ښکو ټکالو سره یوځه خندل نه دي

ژوند خو لویدو جګېدو ته وايي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په امید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وايي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړي صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالي نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عقل پرېږده
سیسګان؛ عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتې
مالوم ه یکار دی صراف یوانی د لیلا ګوتې

نن ه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیل انتظار کوي
رابه شی دلدار ن مار له کښې صفا ګوتې
= تکرار =

حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دې کار څه صبر یدی نه شي
خال د ابرو پیر بده مالمه ستا ګوتې د وا ګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږی څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یار د نازما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګلزار او کامه وال په له
اه، دی که فرهاد دی نما سنګسر ایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شی په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېدن

په وجود کښې مې اتش دعشق شاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه بې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو من طمطراق دی

چې په عقد دعشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه بې په هغه دم طلاق دی

د سنبایسته و طائفې ته عزت سبو یه
دعشقو زړونه و نا هسې په ملاق دی

د حسینو سترګو څوک دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی

دا کیدی شی چې سیمګار دی لایق نه وی
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوري ستا جدائي کړو
زارې زارې ستا اشنائي کړو
بې صبره مستې ګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دې نه جوړېږي
وینې د لېمو مې څڅېږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخاره د اشنا پسې ځم
خیرات د حسن تمنا پسې ځم
بخت مې په سر شوچې نظر مې برابر ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه ده توبه د بدګفتارۍ نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه ګفتاره توبه

چې به دوستي يارۍ کوي د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالۍ تګو وتګمارۍ نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه وړکوي
دغه تور مار دی دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چاول کښې سينه ماهره نه دي سنه پيش نم
د کاغذ ګل ستا د دی ډول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دي بله اور بدلي شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکاره توبه

.سيمسګار دی کړي دی تشخيص شاعرانه تشخص دي
د مداري د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو ګاټې

د سترګو ګاټې مې خوړې شوې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړه یمه نه لاس په نم اشنا
لېونی کړم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې باتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پرې په غاړه به سیمتار شي د غزونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چېتونو قیس ته ورته
گدا گر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گزداب کښې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وي د انسان خواهشات ډېر وي
هر بیان کړي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وی روغ او جوړ وی خوشحالیږي
ورنه هېر تور گورستان د زمانې

زړه نه بېنلی ورخطا حیران سیمگار دی
کشمکش دی بنکشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې ستړګې پټې داجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لیمون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې تلل و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصه د ژوند ته ځینې خون مه کوه!

د چامانۍ چې د ننګې د ننګې ګوري
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال ز ببون مه کوه!

سپېڅلګاره ! تېره شو تېر به ږي د دُنيا
رنګه فِلم دی جنون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آمو نه تر ګومل حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي داروں ګاړ دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیڅ کښې
نه په کشر شفقت کوو مه تا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون د لاس اله ده

که يو موټى مستحکم قام د پښتون کړې
د سيمستار دُعا قبوله په ژوندون کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالونه جنګو نه شي جوړ
نړو نه چې بد شي نور کار ونه شي جوړ

هر خبره کښې لږ سوچ دی پکار
دلمدې ژبې نه غمو نه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل*
ګوزار د خولې نه د پرزخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دی پکار
د پرو خبرو، نه درد و نه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه راشي
دکم ویلو نه ګلو نه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعر و نه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولـه
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې را ولـه

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دي مخه تجلي را ولـه

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل نمر گنې
هر یو بدخواته دي په تن قهر وخولې را وله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و و ایـه
بیانو پرولې د آزادی دې دلیلې را ولـه

خلک تاریخ کښې کارنامې دې دنیکونو گورې
څرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نخمې را وله
سیمستاره شعر دې په خوږ ولو به تر خو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مـالې را و لـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوک شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې یې د سترګو په نظر شي

د ظالم خوی طرفدار په هیڅ شان نه دی
که په ژرنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندې یې په کرم د پاک اکبر شي

زړه د هر چا وي لیواله چې شاعر شي
زړه او سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي۔

زه سیمیاب د هر شاعر قلم بو سي که هم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې ارادې بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لارکښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاق دې کړې بابې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا یه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبرخوړلی نه شی
تاریخ به ستاکړی سوانې بدلې

څه چې تېر بزی تول شبتېږ ی وایم
قضا خوړې کړې انګا نی بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمیتار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آئینه کې دشانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

زړه مې بایللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
رود مې دسترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې کابسیار دی
هر یو سړی د ځنې بیمار دی
غم دې زما په سر انبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو بوسه را
بنکلې د عوت راته یو خاص را
سیمسنګار دی مینه کې عادت شو ۹ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې دیدن دې په دې خپلو سترګو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا دحُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائي خدای پیدا کړې ی په جهان کښې
تلوار مه کړه، په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کَینه په تلوار شه بیا به ځي

سر مې ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دې اینبی په سینګار شه بیابه ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرت ته مکر جته دا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړی نادانان دی
دا خبره زهر او زون باندې صفا ده

دگو نگټ مثال زموږ دُ نیا پر ستو
ولې دومره بې دُ نیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کنبې مرګ را یاد کړه
قناعت کنبې سعادت د خدای رضا ده

څه گټل او څه خوړل څاوه کول شته
هسې نټول جمعه کول پېشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تېرېږي
ستا دخپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیمګاره ! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیکل لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

مایې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زمازړه

که زر واری ورته هغه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ځې پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځورېږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه نه شې دلبره
مال و سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابان ترنګولی
نوی نوی کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زیبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبرویو انتظار وي خوچې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوږې وی
ناست په څنګ کښې د دلدار وی خوږې وی

بس سیمستار وی خپل بې یار وی یوډیڅ وی دجانان
هر څه نر وی مکمل وی نه تنګسې وی دجهان

فقط نه وی یار می یار وی خوږې وی
ناست په څنګ کښې د دلدار وی خوږې وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د یار دئ

صبر را کړی یا صابره! غم د یار د ی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار د ی

زه په ده باندی مین وم دا یې ما ووه
نن د هغه یار زما ځنی فرار د ی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
دغه زخم دزوزاد ستو مې پرهار دئ

که عالم می لیونی سودائي بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار د ی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
دکومک دې تمنا کړم غم دشوار دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازشي
وايم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
[illegible] زخم د ناسورشی نا قرار دی

مونږه ټولوته په غم کښی صبر راکړې
سوال کوُنکی په درګاه کښې د سیمګاری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا حُسن

زړه نما ډېر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم زړه خواستګار دی ستا د حسن

حُسن تکي دي په شمار دي د ډېر حروفو
ډېر مخلوق ترې نا قرار دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په زنځیر باندی تړلي
چا خو ړلی یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک پاښي ته دي ولاړ په تخته باندې
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مړو حساب دي ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

مـــه وایــه

چاته د دنیا کښې په هیڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ورته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلیږي نصحت که اورې
چې خوږ دې نه وي د بل لور ته عبث خوږ مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه وروره سپین ته توره مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچتو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غداړ، هسې وا کدار ته څه غمخوړ مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره مخکې د سیمسار نوې دري څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژړا

زړګی زما شولو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او سکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شولو طاقت په ژړا

جرګه داو سکو مې اشنا ته لیږم
وبه کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ماته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړاو د هر عاشق په سر خه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تر لی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سیبو خوښیم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړې
زه داو سنکو په لېږ لوځر ګو خوښیم

تش ګو ګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیډو نې تش د دوه انګو خو ښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جان جانا

ساقي راکړه سره شراب د يار د ميني
چې نښته شته اشنا بهار د ميني

اوانونه دي خواږه د کنډولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د ميني

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سوړ به نه شی دغه تاو انګار د ميني

دوه لاسی درته سلام کړم ساقی جان جان!
وينې څاڅې مې د زړه پر هار د ميني

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار بد شی ساقی نيګار د ميني

پټه خوله لکه غوټۍ شاعر د ميني
غوړ بد وته دی تيار سيمګار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مي دی مونا، لی په جهان کې
د زړې قدر ی لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څه په سترګې، غوږ لرو کار تر ینه نه اخلو
لکه بُت په رښو ستر ګو چُپ د ځان کې

تشې خولې باندې زمری نیسو لکی نه
صوابي صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
د غه تول ملامتي وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان دستیار

طوفان

دستر گو او سبکي مي مخ باندی طوفان جوړ وی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

دستر گو او سنکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جُدایې راته په ژوندي لوی خفگان جوړ وی
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داگر مي جان ه طبعیت ستا
هره گړی یې پرېشان دی تو زلفان جوړ وی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخني نفرت شو
نماغريب دغه قسمت شو
د زړګي سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې
يا به سيمستار يا کامه وال شم
يا ليونى يا به په حال شم
که لن دې پوی زه په احوال شم
د باړه ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اشي ستر ګو ته ته سشم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دېتنګ غوندې مې څوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لرخه پرسان وکړه
له ریباره په پرسان به یم ترڅو؟

که مثل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمګار کامه وال او بنکې وینې څاهم
در په در خیري ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library